

Το Μήνυμα του Σίλο

Σημείωμα από τους εκδότες

Το Μήνυμα που δόθηκε από τον Σίλο τον Ιούλιο του 2002 αποτελείται από τρία μέρη:
Το Βιβλίο, την Εμπειρία και το Μονοπάτι.

Το Βιβλίο είναι γνωστό από παλαιότερα με τον τίτλο: “Το Εσωτερικό Βλέμμα” .

Η Εμπειρία παρατίθεται μέσα από οκτώ τελετές.

Το Μονοπάτι είναι ένα σύνολο συλλογισμών και προτροπών.

Σε αυτήν την έκδοση περιέχεται ολόκληρο το Μήνυμα. Κυκλοφορεί εκτυπωμένο και σε ηλεκτρονική μορφή.

© Silo. Δεύτερη Έκδοση, 2007

TO BIBAIO

I. Ο ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

1. Εδώ εξιστορείται πώς το μη-νόημα της ζωής μετατρέπεται σε νόημα και σε πληρότητα.
2. Εδώ υπάρχει χαρά, αγάπη για το σώμα, τη φύση, την ανθρωπότητα και το πνεύμα.
3. Εδώ απορρίπτονται οι θυσίες, το αίσθημα της ενοχής και οι μεταθανάτιες απειλές.
4. Εδώ δεν αντιτίθεται το γήινο στο αιώνιο.
5. Εδώ μιλά για την εσωτερική αποκάλυψη στην οποία φτάνει όποιος προσεκτικά διαλογίζεται με ταπεινή αναζήτηση.

II. ΔΙΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

1. Ξέρω πώς αισθάνεσαι γιατί μπορώ να βιώσω την κατάστασή σου, αλλά εσύ δεν ξέρεις πώς βιώνεται αυτό που λέω. Κατά συνέπεια, αν σου μιλήσω με ανιδιοτέλεια γι' αυτό που κάνει ευτυχισμένο και ελεύθερο το ανθρώπινο ον, αξίζει τον κόπο να προσπαθήσεις να καταλάβεις.
2. Μη νομίζεις ότι θα καταλάβεις φιλονικώντας μαζί μου. Αν πιστεύεις ότι φέρνοντας αντιρρήσεις θα κατανοήσεις ξεκάθαρα, μπορείς να το κάνεις, αλλά δεν είναι αυτός ο δρόμος που αντιστοιχεί σε αυτήν την περίπτωση.
3. Αν με ρωτήσεις ποια είναι η στάση που αρμόζει, θα σου πω το να διαλογίζεσαι σε βάθος και χωρίς βιασύνη αυτό που σου εξηγώ εδώ.
4. Αν αντιτείνεις πως έχεις να ασχοληθείς με πιο επείγοντα πράγματα, θα σου απαντήσω πως, καθώς η επιθυμία σου είναι να κοιμηθείς ή να πεθάνεις, δε θα κάνω τίποτα για να αντιταχτώ.
5. Και ούτε να ισχυριστείς πως σε δυσαρεστεί ο τρόπος μου να παρουσιάζω τα πράγματα, γιατί αυτό δεν το λες για τη φλούδα όταν το φρούτο σου αρέσει.
6. Εκθέτω με τον τρόπο που μου φαίνεται κατάλληλος, όχι με αυτόν που θα ευχαριστούσε όσους επιδιώκουν πράγματα απομακρυσμένα από την εσωτερική αλήθεια.

III. ΤΟ ΜΗ-ΝΟΗΜΑ

Σε διάρκεια πολλών ημερών ανακάλυψα αυτό το μεγάλο παράδοξο: εκείνοι που έφεραν την αποτυχία στην καρδιά τους μπόρεσαν να φωτίσουν τον έσχατο θρίαμβο, εκείνοι που αισθάνθηκαν θριαμβευτές ξέμειναν στο δρόμο σα φυτά σε σκόρπια και ξέθωρη ζωή. Σε διάρκεια πολλών ημερών έφτασα εγώ στο φως από τις σκοτεινότερες σκοτεινιές, οδηγημένος όχι από τη διδασκαλία, αλλά από το διαλογισμό.

Έτσι είπα στον εαυτό μου την πρώτη μέρα:

1. Δεν υπάρχει νόημα στη ζωή αν όλα τελειώνουν με το θάνατο.
2. Κάθε δικαιολόγηση των πράξεων, είτε είναι αξιοκαταφρόνητες, είτε είναι εξαιρετες, είναι πάντα ένα καινούριο όνειρο που αφήνει μπροστά του το κενό.
3. Ο θεός είναι κάτι όχι σίγουρο.
4. Η πίστη είναι κάτι τόσο μεταβλητό όσο η λογική και το όνειρο.
5. “Αυτό που κάποιος πρέπει να κάνει” μπορεί να τεθεί εξ ολοκλήρου σε συζήτηση και τίποτα δεν υποστηρίζει οριστικά τις εξηγήσεις.
6. “Η ευθύνη” αυτού που δεσμεύεται για κάτι, δεν είναι μεγαλύτερη από την ευθύνη εκείνου που δε δεσμεύεται.
7. Κινούμαι σύμφωνα με τα ενδιαφέροντά μου, κι αυτό δε με κάνει δειλό, ούτε όμως και ήρωα.
8. “Τα ενδιαφέροντά μου” δε δικαιώνουν ούτε απαξιώνουν τίποτα.
9. “Οι λόγοι μου” δεν είναι καλύτεροι ούτε χειρότεροι από τους λόγους των άλλων.
10. Η σκληρότητα με τρομάζει, αλλά δεν είναι γι’ αυτό και από μόνη της καλύτερη ή χειρότερη από την καλοσύνη.
11. Αυτό που λέχθηκε σήμερα από εμένα ή από άλλους, δεν ισχύει αύριο.
12. Το να πεθάνεις δεν είναι καλύτερο από το να ζεις ή από το να μην έχεις γεννηθεί, αλλά ούτε είναι χειρότερο.
13. Ανακάλυψα όχι μέσω της διδασκαλίας, αλλά μέσω της εμπειρίας και του διαλογισμού, ότι δεν υπάρχει νόημα στη ζωή αν όλα τελειώνουν με το θάνατο.

IV. Η ΕΞΑΡΤΗΣΗ

Η δεύτερη μέρα:

1. Όλα αυτά που πράττω, αισθάνομαι και σκέφτομαι, δεν εξαρτώνται από μένα.
2. Είμαι μεταβλητός και εξαρτώμαι από τη δράση του περιβάλλοντος. Όταν θέλω να αλλάξω το περιβάλλον ή το “εγώ” μου, είναι το περιβάλλον που με αλλάζει. Έτσι λοιπόν αναζητώ την πόλη ή τη φύση, την κοινωνική απολύτρωση ή μια καινούρια μάχη που να δικαιώνει την ύπαρξή μου... Σε κάθε μία απ’ αυτές τις περιπτώσεις, το περιβάλλον με οδηγεί να αποφασίσω για τη μία ή την άλλη στάση. Με τον τρόπο αυτό τα ενδιαφέροντά μου και το περιβάλλον με αφήνουν εδώ.
3. Λέω λοιπόν ότι δεν έχει σημασία, τι ή ποιος αποφασίζει. Λέω σε αυτές τις περιπτώσεις πως πρέπει να ζήσω, μια και ήδη βρίσκομαι σε κατάσταση να ζω. Τα λέω όλα αυτά, αλλά δεν υπάρχει τίποτα που να τα δικαιώνει. Μπορώ να πάρω μια απόφαση, να διστάσω ή να παραμείνω εδώ που βρίσκομαι. Σε κάθε περίπτωση, ένα πράγμα είναι καλύτερο από ένα άλλο προσωρινά, αλλά δεν υπάρχει οριστικά “καλύτερο” ή “χειρότερο”.
4. Αν κάποιος μου πει πως όποιος δεν τρώει πεθαίνει, θα του απαντήσω πως πράγματι, έτσι είναι κι ότι είναι υποχρεωμένος να τρώει υποκινούμενος από τις ανάγκες του, αλλά δε θα προσθέσω σ’ αυτό ότι ο αγώνας του για να φάει δικαιώνει την ύπαρξή του. Ούτε θα πω ότι αυτό είναι κακό. Θα πω απλά, ότι πρόκειται για ένα γεγονός ατομικά ή συλλογικά αναγκαίο για την επιβίωση, αλλά χωρίς νόημα τη στιγμή κατά την οποία χάνεται η τελευταία μάχη.
5. Θα πω επίσης, ότι νιώθω αλληλεγγύη για τον αγώνα του φτωχού, του κατατρεγμένου και εκείνου που τον εκμεταλλεύονται. Θα πω ότι αισθάνομαι “πραγματομένος” σ’ αυτήν την ταύτιση, αλλά θα κατανοήσω ότι δε δικαιώνω τίποτα.

V. ΥΠΟΨΙΑ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ

Η τρίτη μέρα:

1. Είναι φορές που έχω προβλέψει γεγονότα τα οποία αργότερα συνέβησαν.
2. Είναι φορές που έχω συλλάβει μια μακρυνή σκέψη.
3. Είναι φορές που έχω περιγράψει τόπους που ποτέ δεν επισκέφτηκα.
4. Είναι φορές που έχω διηγηθεί με ακρίβεια αυτό που συνέβη κατά την απουσία μου.
5. Είναι φορές που μια τεράστια χαρά με έχει συνεπάρει.
6. Είναι φορές που μια πλήρης κατανόηση με έχει κυριεύσει.
7. Είναι φορές που μια τέλεια κοινωνία με όλα με έχει εκστασιάσει.
8. Είναι φορές που έχω σπάσει τα ονειροπολήματά μου και έχω δει την πραγματικότητα με έναν καινούριο τρόπο.
9. Είναι φορές που έχω αναγνωρίσει σαν ξανά ιδωμένο, κάτι που έβλεπα για πρώτη φορά.

...Και όλα αυτά με έκαναν να σκεφτώ. Συνειδητοποιώ πλήρως ότι χωρίς αυτές τις εμπειρίες δε θα είχα μπορέσει να βγω από το μη-νόημα.

VI. ΥΠΝΟΣ ΚΑΙ ΑΦΥΠΝΙΣΗ

Η τέταρτη μέρα:

1. Δεν μπορώ να πάρω για πραγματικό αυτό που βλέπω στα όνειρά μου, ούτε αυτό που βλέπω στο μισοξύπνιο, ούτε αυτό που βλέπω ξύπνιος αλλά ονειροπολώντας.
2. Μπορώ να πάρω για πραγματικό αυτό που βλέπω ξύπνιος και χωρίς ονειροπολήματα. Εδώ δε μιλάω γι' αυτό που εγγράφουν οι αισθήσεις μου, αλλά για τις δραστηριότητες του νου μου όταν αυτές αναφέρονται στα “δεδομένα” που έχω σκεφτεί. Γιατί τα αφελή και αμφίβολα δεδομένα παρέχονται από τις εξωτερικές αισθήσεις, όπως επίσης και από τις εσωτερικές αισθήσεις και τη μνήμη. Αυτό που ισχύει είναι ότι ο νους μου “ξέρει” όταν είναι ξύπνιος και “πιστεύει” όταν κοιμάται. Σπάνιες φορές αντιλαμβάνομαι το πραγματικό με έναν καινούριο τρόπο και τότε κατανοώ ότι αυτό που βλέπω κανονικά μοιάζει με ύπνο ή μοιάζει με μισοξύπνιο.

Υπάρχει ένας πραγματικός τρόπος να είναι κανείς αφυπνισμένος: είναι εκείνος που με οδήγησε στο να διαλογιστώ βαθιά πάνω σε όσα ειπώθηκαν μέχρι εδώ και είναι εξάλλου εκείνος, που μου άνοιξε την πόρτα για να ανακαλύψω το νόημα όλων αυτών που υπάρχουν.

VII. ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

Η πέμπτη μέρα:

1. Όταν ήμουν πραγματικά αφυπνισμένος, προχωρούσα ανεβαίνοντας από κατανόηση σε κατανόηση.
2. Όταν ήμουν πραγματικά αφυπνισμένος και μου έλειπε σθένος για να συνεχίσω την ανάβαση, μπορούσα να αντλήσω τη Δύναμη από εμένα τον ίδιο. Αυτή υπήρχε σε όλο μου το σώμα. Όλη η ενέργεια βρισκόταν ακόμα και στα πιο μικρά κύτταρα του σώματός μου. Αυτή η ενέργεια κυκλοφορούσε και ήταν πιο γρήγορη και πιο έντονη από το αίμα.
3. Ανακάλυψα ότι η ενέργεια συγκεντρωνόταν στα σημεία του σώματός μου όταν αυτά δραστηριοποιούνταν και απουσίαζε όταν αυτά δεν ήταν σε δράση.
4. Κατά την ασθένεια, η ενέργεια έλειπε ή συσσωρευόταν ακριβώς στα σημεία που είχαν προσβληθεί. Αλλά, αν κατόρθωνα να αποκαταστήσω τη φυσιολογική της ροή, πολλές ασθένειες άρχιζαν να υποχωρούν.

Μερικοί λαοί το γνώριζαν αυτό και μπορούσαν να αποκαθιστούν τη ροή της ενέργειας με διάφορες παράξενες για εμάς σήμερα διαδικασίες.

Μερικοί λαοί το γνώριζαν αυτό και μπορούσαν να διαβιβάζουν αυτήν την ενέργεια σε άλλους. Έτσι, παράγονταν “φωτισμοί” κατανόησης, ακόμα και φυσικά “θαύματα”.

VIII. ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

Η έκτη μέρα:

1. Υπάρχει ένας τρόπος να κατευθύνεις και να συγκεντρώνεις τη Δύναμη που κυκλοφορεί στο σώμα.
2. Υπάρχουν σημεία ελέγχου στο σώμα. Από αυτά εξαρτάται αυτό που γνωρίζουμε σαν κίνηση, συναίσθημα και ιδέα. Όταν η ενέργεια δρα σε αυτά τα σημεία παράγονται οι κινητικές, συναισθηματικές και διανοητικές εκδηλώσεις.
3. Ανάλογα με το αν η ενέργεια δρα πιο εσωτερικά ή επιφανειακά στο σώμα, εμφανίζονται ο βαθύς ύπνος, το μισοξύπνιο και η αφυπνισμένη κατάσταση... Σίγουρα, οι αύρες που περιβάλλουν το σώμα ή το κεφάλι των αγίων (ή των μεγάλων αφυπνισμένων) στις ζωγραφιές των θρησκειών υπαινίσσονται αυτό το φαινόμενο της ενέργειας που, σε ορισμένες περιπτώσεις, εκδηλώνεται πιο εξωτερικά.
4. Υπάρχει ένα σημείο ελέγχου όπου είμαι-αληθινά-αφυπνισμένος και υπάρχει ένας τρόπος για να ανεβάσει κάποιος τη Δύναμη μέχρι αυτό.
5. Όταν η ενέργεια μεταφέρεται σ' εκείνο το μέρος, όλα τα άλλα σημεία ελέγχου κινούνται με μεταβεβλημένο τρόπο.

Κατανοώντας αυτό και ωθώντας τη Δύναμη σ' αυτό το ανώτερο σημείο, όλο μου το σώμα αισθάνθηκε την επίδραση μιας τεράστιας ενέργειας και αυτή χτύπησε δυνατά τη συνείδησή μου και ανέβηκα από κατανόηση σε κατανόηση. Αλλά παρατήρησα, επίσης, ότι μπορούσα να κατέβω μέχρι τα βάθη του νου αν έχανα τον έλεγχο της ενέργειας. Θυμήθηκα τότε τους θρύλους για τους “ουρανούς” και τις “κολάσεις” και είδα τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ των δυο νοητικών καταστάσεων.

ΙΧ. ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Η έβδομη μέρα:

1. Αυτή η ενέργεια σε κίνηση μπορούσε να “ανεξαρτητοποιηθεί” από το σώμα διατηρώντας την ενότητά της.
2. Αυτή η ενωμένη ενέργεια ήταν ένα είδος “διπλού σώματος” που αντιστοιχούσε στη συναισθητική αναπαράσταση του ίδιου του σώματος στο εσωτερικό του χώρου αναπαράστασης. Για την ύπαρξη αυτού του χώρου, όπως και για τις αναπαραστάσεις που αντιστοιχούσαν στις εσωτερικές αισθήσεις του σώματος, οι επιστήμες που ασχολούνται με τα νοητικά φαινόμενα δεν παρείχαν επαρκή στοιχεία.
3. Η ξεδιπλωμένη ενέργεια (δηλαδή: που κάποιος τη φαντάζεται σαν “έξω” απ’ το σώμα, ή “χωρισμένη” απ’ την υλική της βάση) διαλυόταν σαν εικόνα ή μπορούσε να αναπαρασταθεί σωστά ανάλογα με την εσωτερική ενότητα που είχε εκείνος που επιχειρούσε κάτι τέτοιο.
4. Μπόρεσα να αποδείξω ότι η “εξωτερίκευση” αυτής της ενέργειας που αναπαριστούσε το ίδιο το σώμα σαν “έξω” απ’ το σώμα, παραγόταν ήδη από τα πιο χαμηλά επίπεδα του νου. Αυτό που συνέβαινε στις περιπτώσεις αυτές ήταν η απόπειρα ενάντια στην πιο θεμελιώδη ενότητα της ζωής να προκαλεί αυτήν την απάντηση προκειμένου να προστατεύσει αυτόν που κινδύνευε. Γι’ αυτό και στην έκσταση κάποιων μέντιουμ των οποίων το επίπεδο συνείδησης ήταν χαμηλό και η εσωτερική ενότητα σε κίνδυνο, αυτές οι απαντήσεις ήταν ακούσιες και δεν αναγνωρίζονταν σαν παραγόμενες από τα ίδια τα άτομα, αλλά αποδίδονταν σε άλλες οντότητες.

Τα “φαντάσματα” ή τα “πνεύματα” κάποιων λαών ή κάποιων μάντεων δεν ήταν παρά τα ίδια τα διπλά (οι ίδιες οι αναπαραστάσεις) εκείνων των ατόμων που αισθάνονταν “να κατέχονται” από αυτά. Καθώς η νοητική τους κατάσταση ήταν σκοτεινιασμένη (σε έκσταση), γιατί είχαν χάσει τον έλεγχο της Δύναμης, αισθάνονταν να κατευθύνονται από παράξενα όντα, που μερικές φορές προκαλούσαν αξιοσημείωτα φαινόμενα. Χωρίς αμφιβολία πολλοί “δαιμονισμένοι” υπέστησαν τέτοιες επιδράσεις. Το καθοριστικό ήταν λοιπόν, ο έλεγχος της Δύναμης.

Αυτό διαφοροποίησε πλήρως τόσο την αντίληψή μου για την τρέχουσα ζωή, όσο και για τη μετά θάνατον ζωή. Με αυτές τις σκέψεις και τις εμπειρίες έχασα την πίστη μου στο θάνατο και από τότε δεν πιστεύω σε αυτόν, όπως δεν πιστεύω και στο μη-νόημα της ζωής.

X. ΦΑΝΕΡΩΜΑ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ

Η όγδοη μέρα:

1. Η πραγματική σημασία της αφυπνισμένης ζωής μου έγινε προφανής.
2. Η πραγματική σημασία τού να καταστρέψω τις εσωτερικές αντιφάσεις με έπεισε.
3. Η πραγματική σημασία τού να διαχειρίζομαι τη Δύναμη, για να κερδίσω ενότητα και συνέχεια, με γέμιζε με ένα χαρούμενο νόημα.

XI. ΤΟ ΦΩΤΕΙΝΟ ΚΕΝΤΡΟ

Η ένατη μέρα:

1. Στη Δύναμη βρισκόταν το “φως” που προερχόταν από ένα “κέντρο”.
2. Στη διάλυση της ενέργειας υπήρχε απομάκρυνση από το κέντρο και στην ενοποίηση και εξέλιξή της υπήρχε, αντίστοιχα, μια λειτουργία του φωτεινού κέντρου.

Δε με παραξένεψε που συνάντησα σε αρχαίους λαούς την αφοσίωση στο θεό Ήλιο και κατάλαβα ότι αν μερικοί λάτρευαν το άστρο γιατί έδινε ζωή στη γη τους και στη φύση, άλλοι αναγνώριζαν σε αυτό το μεγαλοπρεπές σώμα το σύμβολο μιας μεγαλύτερης πραγματικότητας.

Υπήρξαν εκείνοι που προχώρησαν ακόμη περισσότερο και έλαβαν από αυτό το κέντρο αναρίθμητα δώρα που φορές “κατέβηκαν” σαν πύρινες γλώσσες πάνω στους εμπνευσμένους, φορές σα φωτεινές σφαίρες και φορές σαν καιόμενοι βάτοι που παρουσιάστηκαν μπροστά στον τρομοκρατημένο πιστό.

XII. ΟΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Η δέκατη μέρα:

Λίγες αλλά σημαντικές ήταν οι ανακαλύψεις μου που συνοψίζω ως εξής:

1. Η Δύναμη κυκλοφορεί στο σώμα ακούσια, όμως μπορεί να καθοδηγηθεί από μια συνειδητή προσπάθεια. Η επίτευξη μιας κατευθυνόμενης αλλαγής, στο επίπεδο συνείδησης, προσφέρει στο ανθρώπινο ον μια σημαντική νύξη απελευθέρωσης από τις “φυσικές” συνθήκες που φαίνονται να επιβάλλονται στη συνείδηση.
2. Στο σώμα υπάρχουν σημεία ελέγχου των διαφόρων δραστηριοτήτων του.
3. Υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στην κατάσταση του πραγματικά-αφυπνισμένου και σε άλλα επίπεδα συνείδησης.
4. Είναι δυνατό να οδηγηθεί η Δύναμη στο σημείο της πραγματικής αφύπνισης (κατανοώντας σα Δύναμη τη νοητική ενέργεια που συνοδεύει καθορισμένες εικόνες και σα “σημείο” την τοποθέτηση μιας εικόνας σε ένα “μέρος” του χώρου αναπαράστασης).

Αυτά τα συμπεράσματα μού επέτρεψαν να αναγνωρίσω στις προσευχές των αρχαίων λαών το σπέρμα μιας μεγάλης αλήθειας που βυθίστηκε στο σκοτάδι μέσα στα τελετουργικά και τις εξωτερικές πρακτικές, καθώς αυτές δεν κατόρθωσαν να αναπτύξουν την εσωτερική εργασία η οποία, αν πραγματοποιηθεί με τελειότητα, φέρνει τον άνθρωπο σε επαφή με τη φωτεινή του πηγή. Τελικά, κατάλαβα ότι οι “ανακαλύψεις” μου δεν ήταν ανακαλύψεις, αλλά ότι οφείλονταν στην εσωτερική αποκάλυψη στην οποία φτάνει όποιος, χωρίς αντιφάσεις, ψάχνει το φως στην ίδια του την καρδιά.

XIII. ΟΙ ΑΡΧΕΣ

Διαφορετική είναι η στάση απέναντι στη ζωή και τα πράγματα όταν η εσωτερική αποκάλυψη πλήττει σαν κεραυνός.

Ακολουθώντας αργά τα βήματα, διαλογιζόμενος όσα ειπώθηκαν και όσα υπάρχουν ακόμα για να ειπωθούν, μπορείς να μεταβάλλεις το μη-νόημα σε νόημα. Δεν είναι αδιάφορο αυτό που κάνεις με τη ζωή σου. Η ζωή σου, υποκείμενη σε νόμους, βρίσκεται εκτεθειμένη μπροστά σε δυνατότητες για να επιλέξεις. Εγώ δε σου μιλώ για ελευθερία. Σου μιλώ για απελευθέρωση, για κίνηση, για διαδικασία. Δε σου μιλώ για ελευθερία σαν κάτι στατικό, αλλά για το να απελευθερώνεσαι βήμα προς βήμα, όπως απελευθερώνεται από το δρόμο που έπρεπε να διανύσει εκείνος που πλησιάζει στην πόλη του. Έτσι “αυτό που πρέπει να γίνει” δεν εξαρτάται από μια μακρυνή ηθική, ακατανόητη και συμβατική, αλλά από νόμους: νόμους της ζωής, του φωτός, της εξέλιξης.

Ιδού οι επονομαζόμενες “Αρχές” που μπορούν να βοηθήσουν στην αναζήτηση της εσωτερικής ενότητας.

1. Το να πηγαίνει κανείς ενάντια στην εξέλιξη των πραγμάτων είναι σα να πηγαίνει ενάντια στον ίδιο του τον εαυτό.
2. Όταν εξαναγκάζεις κάτι προς ένα σκοπό, προκαλείς το αντίθετο.
3. Μην αντιτίθεται σε μια μεγάλη δύναμη. Οπισθοχώρησε μέχρις ότου αυτή εξασθενήσει και τότε, προχώρησε με αποφασιστικότητα.
4. Τα πράγματα είναι καλά όταν πορεύονται μαζί σε σύνολο, όχι απομονωμένα.
5. Αν για σένα είναι καλή η μέρα και η νύχτα, το καλοκαίρι και ο χειμώνας, έχεις ξεπεράσει τις αντιφάσεις.
6. Εάν κυνηγάς την ευχαρίστηση αλυσοδένεσαι στην οδύνη. Αλλά, όσο δε βλάπτεις την υγεία σου, απόλαυσε χωρίς αναστολή όταν παρουσιάζεται η ευκαιρία.
7. Εάν κυνηγάς ένα σκοπό, αλυσοδένεσαι. Αν κάθε τι που κάνεις το πραγματοποιείς σα να ήταν αυτοσκοπός, απελευθερώνεσαι.
8. Θα εξαφανίσεις τις συγκρούσεις σου όταν τις κατανοήσεις στην πιο βαθιά τους ρίζα, όχι όταν θελήσεις να τις επιλύσεις.

9. Όταν βλάπτεις τους άλλους, μένεις αλυσοδεμένος. Αλλά αν δε βλάπτεις τους άλλους, μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις με ελευθερία.
10. Όταν φέρεσαι στους άλλους όπως θέλεις να σου φέρονται, απελευθερώνεσαι.
11. Δεν έχει σημασία σε ποια πλευρά σε έχουν τοποθετήσει τα συμβάντα, αυτό που έχει σημασία είναι να κατανοήσεις ότι εσύ δεν έχεις επιλέξει καμμία πλευρά.
12. Οι αντιφατικές ή οι ενωτικές πράξεις συσσωρεύονται μέσα σου. Εάν επαναλαμβάνεις τις πράξεις σου της εσωτερικής ενότητας, τίποτα δε θα μπορεί να σε σταματήσει πια.

Θα είσαι σα μια δύναμη της Φύσης, όταν δε συναντά αντίσταση στο πέρασμά της. Μάθε να ξεχωρίζεις κάτι που είναι δυσκολία, πρόβλημα, αναποδιά, από αυτό που είναι αντίφαση. Αν εκείνα σε κινούν ή σε προτρέπουν, αυτή σε ακινητοποιεί σε κλειστό κύκλο.

Όταν συναντάς μια μεγάλη δύναμη, χαρά και καλοσύνη στην καρδιά σου ή όταν αισθάνεσαι ελεύθερος και χωρίς αντιφάσεις, αμέσως ευχαρίστησε μέσα σου. Όταν σου συμβαίνει το αντίθετο, ζήτη με πίστη και εκείνη η ευγνωμοσύνη που έχεις συσσωρεύσει θα επιστρέψει μετουσιωμένη και διευρυμένη σε ωφέλεια.

XIV. Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Αν έχεις κατανοήσει καλά ό,τι εξηγήθηκε ως εδώ, μπορείς να δοκιμάσεις εμπειρικά, μέσω μιας απλής εργασίας, την εκδήλωση της Δύναμης. Πάντως, δεν είναι το ίδιο να τηρείς μια στάση νοητική, λιγότερο ή περισσότερο σωστή (σα να επρόκειτο για τάση προς τεχνική εργασία) με το να υιοθετείς έναν τόνο και ένα συγκινησιακό άνοιγμα συγγενές μ' αυτό που εμπνέουν τα ποιήματα. Ως εκ τούτου, η γλώσσα που χρησιμοποιήθηκε για να μεταδοθούν αυτές οι αλήθειες προσβλέπει στο να διευκολύνει αυτήν την τοποθέτηση, που θέτει ευκολότερα κάποιον επί παρουσία της εσωτερικής αντίληψης και όχι μιας ιδέας γύρω από την "εσωτερική αντίληψη".

Τώρα παρακολούθησε με προσοχή αυτά που θα σου εξηγήσω, καθώς αφορά στο εσωτερικό τοπίο που μπορείς να συναντήσεις δουλεύοντας με τη Δύναμη και για τις κατευθύνσεις που μπορείς να χαράξεις στις νοητικές κινήσεις σου.

“Από τον εσωτερικό δρόμο μπορείς να πας σκοτεινός ή φωτισμένος. Πρόσεξε τους δύο δρόμους που ανοίγονται μπροστά σου.

Αν αφήσεις το είναι σου να πάει προς σκοτεινές περιοχές, το σώμα σου νικά στη μάχη και κυριαρχεί. Τότε θα αναδυθούν αισθήσεις και εμφανίσεις πνευμάτων, δυνάμεων, αναμνήσεων. Από εκεί κατεβαίνεις όλο και περισσότερο. Εκεί βρίσκονται το Μίσος, η Εκδίκηση, η Αποξένωση, η Κατοχή, η Ζήλια, η Επιθυμία να Παραμείνεις. Αν κατέβεις ακόμη περισσότερο θα σου κάνουν έφοδο η Απογοήτευση, η Μνησικακία, και όλα εκείνα τα όνειρα και οι επιθυμίες που έχουν προκαλέσει καταστροφή και θάνατο στην ανθρωπότητα.

Αν σπρώξεις το είναι σου σε φωτεινή κατεύθυνση, θα συναντήσεις αντίσταση και κούραση σε κάθε βήμα. Αυτή η κούραση της ανάβασης έχει ενόχους. Η ζωή σου βαραίνει, οι αναμνήσεις σου βαραίνουν, οι προηγούμενες πράξεις σου εμποδίζουν την ανάβαση. Αυτό το σκαρφάλωμα είναι δύσκολο εξαιτίας της δράσης του σώματος που τείνει να κυριαρχήσει.

Στα βήματα της ανάβασης συναντά κανείς παράξενες περιοχές με χρώματα καθαρά και ήχους όχι γνώριμους.

Μην αποφεύγεις τον εξαγνισμό που δρα σαν τη φωτιά και που τρομοκρατεί με τα φαντάσματά του.

Αρνήσου το τρόμαγμα και την αποθάρρυνση.

Αρνήσου την επιθυμία της φυγής προς χώρες χαμηλές και σκοτεινές.

Αρνήσου την προσκόλληση στις αναμνήσεις.

Παράμεινε σε εσωτερική ελευθερία, με αδιαφορία προς το ονειροπόλημα του τοπίου, με αποφασιστικότητα στην ανάβαση.

Το αγνό φως λάμπει στις κορφές των ψηλών οροσειρών και τα χιλιόχρωμα νερά κατεβαίνουν ανάμεσα σε μη αναγνωρίσιμες μελωδίες προς κρυστάλλινα οροπέδια και λιβάδια.

Μη φοβάσαι την πίεση του φωτός που σε απομακρύνει από το κέντρο του κάθε φορά πιο δυνατά. Απορρόφησέ το σα να ήταν ένα υγρό ή ένας άνεμος γιατί μέσα σ' αυτό, σίγουρα, βρίσκεται η ζωή.

Όταν στη μεγάλη οροσειρά συναντήσεις την κρυμμένη πόλη, πρέπει να γνωρίσεις την είσοδο. Αλλά αυτό θα το ξέρεις τη στιγμή που η ζωή σου θα έχει μεταμορφωθεί. Τα τεράστια τείχη της είναι γραμμένα με μορφές, είναι γραμμένα με χρώματα, είναι "αισθητά"... Σε αυτήν την πόλη φυλάσσεται αυτό που έχει γίνει και αυτό που είναι να γίνει... Αλλά στο εσωτερικό σου μάτι είναι θαμπό το διάφανο. Ναι, τα τείχη είναι για σένα αδιαπέραστα!

Πάρε τη Δύναμη της κρυμμένης πόλης. Γύρνα στον κόσμο της πυκνής ζωής, με το μέτωπό σου και τα χέρια σου φωτισμένα."

XV. Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

1. Χαλάρωσε ολοκληρωτικά το σώμα σου και γαλήνεψε το νου. Τότε φαντάσου μια διάφανη και φωτεινή σφαίρα που, κατεβαίνοντας ως εσένα, σταματά να ξεκουραστεί μέσα στην καρδιά σου. Θα αναγνωρίσεις τη στιγμή που η σφαίρα παύει να εμφανίζεται σαν εικόνα για να μεταμορφωθεί σε αίσθηση μέσα στο στήθος.
2. Παρατήρησε πώς η αίσθηση της σφαίρας διευρύνεται αργά από την καρδιά σου ως έξω από το σώμα την ώρα που η αναπνοή σου γίνεται πιο πλατιά και πιο βαθειά. Όταν η αίσθηση φτάσει στα όρια του σώματος, μπορείς να σταματήσεις εκεί κάθε εγχείρημα και να εγγράψεις την εμπειρία της εσωτερικής ειρήνης. Σ' αυτήν μπορείς να παραμείνεις το χρόνο που σου φαίνεται κατάλληλος. Τότε, κάνε να οπισθοχωρήσει αυτή η προηγούμενη διεύρυνση (φτάνοντας, όπως στην αρχή, στην καρδιά) για να αποχωριστείς από τη σφαίρα σου και να κλείσεις την άσκηση ήρεμος και ανακουφισμένος. Αυτή η εργασία ονομάζεται “εμπειρία της ειρήνης”.
3. Αν όμως αντίθετα θα ήθελες να βιώσεις το πέρασμα της Δύναμης, αντί να κάνεις να οπισθοχωρήσει η διεύρυνση, θα έπρεπε να την αυξήσεις, αφήνοντας τα συναισθήματά σου και όλο σου το είναι να την ακολουθήσουν. Μην προσπαθήσεις να δώσεις προσοχή στην αναπνοή σου. Άφησέ την να δρα από μόνη της, ενώ εσύ ακολουθείς τη διεύρυνση έξω από το σώμα σου.
4. Πρέπει να σου επαναλάβω τούτο: η προσοχή σου, σ' αυτές τις στιγμές, πρέπει να βρίσκεται στην αίσθηση της σφαίρας που διευρύνεται. Αν δεν μπορείς να το κατορθώσεις αυτό, είναι καλύτερα να σταματήσεις και να το προσπαθήσεις σε άλλη ευκαιρία. Σε κάθε περίπτωση, αν δεν παράγεις το πέρασμα, θα μπορέσεις να αισθανθείς μια ενδιαφέρουσα αίσθηση ειρήνης.
5. Αν όμως έφτασες πιο μακριά, θα αρχίσεις να βιώνεις το πέρασμα. Μέχρι τα χέρια σου και άλλες περιοχές του σώματος θα φτάσει ένας τόνος αίσθησης διαφορετικός από το συνηθισμένο. Έπειτα, θα αντιληφθείς προοδευτικούς κυματισμούς και σε σύντομο διάστημα θα αναδυθούν με ορμή εικόνες και συναισθήματα. Άφησε λοιπόν να δημιουργηθεί το πέρασμα...
6. Λαμβάνοντας τη Δύναμη θα αντιληφθείς το φως ή παράξενους ήχους, κάτι που εξαρτάται από το δικό σου ιδιαίτερο τρόπο με τον οποίο συνήθως αναπαριστάς. Σε κάθε περίπτωση, θα είναι σημαντική η βίωση της διεύρυνσης της συνείδησης, ένας δείκτης της οποίας θα πρέπει να είναι μια μεγαλύτερη διαύγεια και διάθεση κατανόησης αυτού που συμβαίνει...

7. Όταν το επιθυμείς μπορείς να τερματίσεις αυτή τη μοναδική κατάσταση (αν δεν έχει προηγουμένως διαλυθεί με το απλό πέρασμα του χρόνου), με το να φανταστείς ή να αισθανθείς ότι η σφαίρα συρρικνώνεται και έπειτα βγαίνει από σένα με τον τρόπο που έφτασε όταν ξεκίνησε όλο αυτό.
8. Έχει ενδιαφέρον να καταλάβεις ότι πολυάριθμες μεταβεβλημένες καταστάσεις συνείδησης έχουν επιτευχθεί και επιτυγχάνονται, σχεδόν πάντα, με το να τεθούν σε κίνηση μηχανισμοί παρόμοιοι μ' αυτούς που περιγράφηκαν. Περιβεβλημένοι όμως με παράξενα τελετουργικά ή κάποιες φορές ενισχυμένοι από πρακτικές φυσικής εξάντλησης, ξέφρενη κίνηση, επανάληψη και στάσεις που, σ' όλες τις περιπτώσεις, μεταβάλλουν την αναπνοή και διαστρεβλώνουν τη γενική αίσθηση του ενδοσώματος. Πρέπει να αναγνωρίσεις σ' αυτό το πεδίο την ύπωση, τον πνευματισμό και επίσης τη δράση των ναρκωτικών που, ενεργώντας από άλλο δρόμο, παράγουν παρόμοιες μεταβολές. Και βέβαια, όλες οι αναφερόμενες περιπτώσεις έχουν σαν ένδειξη τον μη έλεγχο και την άγνοια αυτού που συμβαίνει. Μην εμπιστεύεσαι τέτοιες εκδηλώσεις και θεώρησέ τις σαν απλές "εκστάσεις", απ' όπου έχουν περάσει οι αδαείς, οι πειραματιστές και ακόμη και οι "άγιοι", όπως διηγούνται οι θρύλοι.
9. Ακόμα κι αν έχεις εργαστεί τηρώντας όσα συστάθηκαν, μπορεί να συμβεί να μην έχεις καταφέρει το πέρασμα. Αυτό δεν μπορεί να μετατραπεί σε εστία ανησυχίας, αλλά αποτελεί δείκτη έλλειψης εσωτερικής "χαλαρότητας", κάτι που θα μπορούσε να αντανακλά πολλή ένταση, προβλήματα στη δυναμική της εικόνας και, εν ολίγοις, αποσπασματικότητα στη συναισθηματική συμπεριφορά... Πράγμα που, εξάλλου, θα είναι παρόν και στην καθημερινότητά σου.

XVI. ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

1. Αν έχεις βιώσει το πέρασμα της Δύναμης, θα μπορείς να καταλάβεις πώς, βασιζόμενοι σε παρόμοια φαινόμενα χωρίς όμως καμμία κατανόηση, διάφοροι λαοί προέβησαν σε τελετές και λατρείες που έπειτα πολλαπλασιάστηκαν χωρίς σταματημό. Μέσω εμπειριών του τύπου που ήδη σχολιάστηκε, πολλοί αισθάνθηκαν το σώμα τους “ξεδιπλωμένο”. Η εμπειρία της Δύναμης τούς έδωσε την αίσθηση ότι μπορούσαν να προβάλλουν αυτήν την ενέργεια έξω από τον εαυτό τους.
2. Η Δύναμη “προβλήθηκε” σε άλλους και επίσης σε αντικείμενα ιδιαίτερα “κατάλληλα” να τη δεχτούν και να τη διατηρήσουν. Πιστεύω ότι δε θα σου είναι δύσκολο να καταλάβεις τη λειτουργία που επιτελούσαν συγκεκριμένα μυστήρια σε διάφορες θρησκείες και παρομοίως, το νόημα των αγίων τόπων και των ιερών που υποτίθεται ότι ήταν “φορτισμένοι” με τη Δύναμη. Όταν μερικά αντικείμενα λατρεύονταν με πίστη στους ναούς και περιβάλλονταν με τελετή και τελετουργικό, σίγουρα “επέστρεφαν” στους πιστούς την ενέργεια που είχαν συσσωρεύσει από επαναλαμβανόμενη προσευχή. Αποτελεί περιορισμό στη γνώση του ανθρώπινου γίνεσθαι το γεγονός ότι, σχεδόν πάντα, δόθηκαν σε αυτά τα πράγματα εξωτερικές εξηγήσεις ανάλογα με τον πολιτισμό, το χώρο, την ιστορία και την παράδοση, όταν ένα ουσιαστικό στοιχείο για την κατανόησή τους είναι η θεμελιώδης, εσωτερική εμπειρία.
3. Αυτή η “προβολή”, “φόρτιση” και “επιστροφή” της Δύναμης θα μας απασχολήσει και αργότερα. Όμως ως εδώ σου λέω, πως αυτός ο ίδιος μηχανισμός εξακολουθεί να λειτουργεί ακόμα και σε μη θρησκευόμενες κοινωνίες, όπου οι ηγέτες και οι άνθρωποι με κύρος αναπαριστούνται να περιβάλλονται από μια ιδιαίτερη αύρα από εκείνον που τους βλέπει και θα ήθελε μέχρι και να τους αγγίξει ή ν’ αρπάξει ένα κομμάτι από τα ρούχα τους ή απ’ τα προσωπικά τους αντικείμενα.
4. Γιατί κάθε αναπαράσταση του “υψηλού” πηγαίνει από το μάτι μέχρι πάνω από τη φυσιολογική γραμμή του βλέμματος. Και “υψηλές” είναι οι προσωπικότητες που “κατέχουν” την καλοσύνη, τη σοφία και τη δύναμη. Και στα “ψηλά” βρίσκονται οι ιεραρχίες και οι εξουσίες και οι σημαίες και το Κράτος. Κι εμείς, κοινοί θνητοί, πρέπει να “ανέβουμε” στην κοινωνική κλίμακα και να πλησιάσουμε την εξουσία με κάθε κόστος. Άσχημα που είμαστε καθώς μας μεταχειρίζονται ακόμα μ’ αυτούς τους μηχανισμούς που συμπίπτουν με την εσωτερική αναπαράσταση, με το κεφάλι μας “ψηλά” και τα πόδια μας κολλημένα στη γη. Άσχημα που είμαστε όταν πιστεύουμε σ’ αυτά τα πράγματα (και πιστεύουμε επειδή έχουν την “πραγματικότητά” τους στην εσωτερική αναπαράσταση). Άσχημα που είμαστε όταν το εξωτερικό μας βλέμμα δεν είναι παρά μια αδαής προβολή του εσωτερικού.

XVII. ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

1. Οι μεγαλύτερες εκφορτίσεις ενέργειας παράγονται από μη ελεγχόμενες πράξεις. Αυτές είναι: η αχαλίνωτη φαντασία, η ανεξέλεγκτη περιέργεια, η ακατάσχετη ομιλία, η υπερβολική σεξουαλικότητα και η υπερβάλλουσα αντίληψη (να κοιτά, να ακούει, να γεύεται, κλπ. κανείς με έναν εκτός ορίων τρόπο και χωρίς στόχο). Αλλά πρέπει επίσης να αναγνωρίσεις ότι πολλοί ακολουθούν αυτόν τον τρόπο για να εκφορτίσουν τις εντάσεις τους που αλλιώς θα ήταν οδυνηρές. Αν το σκεφτείς αυτό και δεις τη λειτουργία που επιτελούν αυτές οι εκφορτίσεις, θα συμφωνήσεις μαζί μου ότι δεν είναι λογικό να τις καταπιέζει κανείς, αλλά να τις διευθετεί καλύτερα.
2. Όσον αφορά στη σεξουαλικότητα, πρέπει να ερμηνεύσεις σωστά τούτο: αυτή η λειτουργία δεν πρέπει να καταπιέζεται, γιατί σ' αυτήν την περίπτωση δημιουργεί βασανιστικά αποτελέσματα και εσωτερική αντίφαση. Η σεξουαλικότητα προσανατολίζεται και ολοκληρώνεται στην πράξη της, αλλά δεν είναι σκόπιμο να συνεχίζει να επηρεάζει τη φαντασία ή να ψάχνει με εμμονή καινούριο αντικείμενο κατοχής.
3. Ο έλεγχος του σεξ από μια ορισμένη κοινωνική ή θρησκευτική "ηθική" εξυπηρέτησε σχέδια που δεν είχαν τίποτα να κάνουν με την εξέλιξη, αλλά μάλλον με το αντίθετό της.
4. Στις καταπιεσμένες κοινωνίες, η Δύναμη (η ενέργεια της αναπαράστασης της αίσθησης του ενδοσώματος) ξεδιπλώθηκε προς τα μισοσκόταδα και εκεί πολλαπλασιάστηκαν οι περιπτώσεις "δαιμονισμένων", "μάγων", ιερόσυλων και εγκληματιών κάθε είδους που ένιωθαν απόλαυση με την οδύνη και την καταστροφή της ζωής και της ομορφιάς. Σε μερικές φυλές και πολιτισμούς οι εγκληματίες ήταν μοιρασμένοι ανάμεσα στους εκτελεστές και τους εκτελεσμένους. Σε άλλες περιπτώσεις καταδιώχθηκε ό,τι ήταν επιστήμη και πρόοδος γιατί εναντιώθηκε στο παράλογο, στο σκοταδιασμένο και στο καταπιεσμένο.
5. Σε ορισμένους πρωτόγονους λαούς υπάρχει ακόμα η καταπίεση του σεξ, όπως επίσης και σε άλλους που θεωρούνται "πολιτισμικά προηγμένοι". Είναι σαφές ότι, και στους μεν και στους δε, το σημάδι της καταστροφής είναι μεγάλο ακόμα κι αν η προέλευση αυτής της κατάστασης είναι διαφορετική σε κάθε μία από τις δύο περιπτώσεις.
6. Αν μου ζητάς περισσότερες εξηγήσεις θα σου πω ότι το σεξ είναι στην πραγματικότητα άγιο και είναι το κέντρο απ' όπου αναβλύζει η ζωή και κάθε δημιουργικότητα. Έτσι όπως επίσης από εκεί ξεπηδά και κάθε καταστροφή όταν δεν έχουν επιλυθεί τα σχετικά με τη λειτουργία του.

7. Μην πιστέψεις ποτέ τα ψέματα των δηλητηριαστών της ζωής όταν αναφέρονται στο σεξ σαν κάτι αξιοκαταφρόνητο. Αντίθετα, σ' αυτό υπάρχει ομορφιά και δε σχετίζεται μάταια με τα καλύτερα αισθήματα της αγάπης.
8. Να είσαι προσεχτικός λοιπόν και να το θεωρείς σαν ένα μεγάλο θαύμα στο οποίο οφείλει κανείς να συμπεριφέρεται με ευαισθησία, χωρίς να το μετατρέπει σε πηγή αντίφασης ή αποσύνθεσης της ζωτικής ενέργειας.

XVIII. ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

Προηγουμένως σου εξήγησα: “Όταν συναντάς μια μεγάλη δύναμη, χαρά και καλοσύνη στην καρδιά σου ή όταν αισθάνεσαι ελεύθερος και χωρίς αντιφάσεις, αμέσως ευχαρίστησε μέσα σου.”

1. Το “να ευχαριστεί κανείς” σημαίνει να συγκεντρώνει τις θετικές, ψυχικές καταστάσεις που συνδέονται με μια εικόνα, με μια αναπαράσταση. Αυτή η θετική κατάσταση με αυτόν τον τρόπο συνδεδεμένη επιτρέπει σε δύσκολες περιστάσεις, με το που ανακαλείται κάτι, να αναδύεται κι εκείνο που το συνόδευε σε προηγούμενη στιγμή. Επίσης, καθώς αυτό το νοητικό “φορτίο” μπορεί να έχει αυξηθεί από προηγούμενες επαναλήψεις, είναι ικανό να εκτοπίσει αρνητικά συναισθήματα που συγκεκριμένες συνθήκες μπόρεσαν να επιβάλλουν.
2. Ως εκ τούτου, από το εσωτερικό σου θα επιστρέψει διευρυμένο σε ωφέλεια εκείνο που ζήτησες, αρκεί να έχεις συσσωρεύσει μέσα σου πολυάριθμες θετικές καταστάσεις. Και δε χρειάζεται πλέον να επαναλάβω ότι αυτός ο μηχανισμός χρησίμευε (με συγκεκριμένο τρόπο) για να “φορτίσει εξωτερικά” αντικείμενα ή πρόσωπα ή ακόμα κι εσωτερικές οντότητες που “προβάλλονταν”, με την πεποίθηση ότι ανταποκρίνονταν σε ικεσίες και αιτήματα.

XIX. ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Πρέπει τώρα να αποκτήσεις επαρκή αντίληψη των εσωτερικών καταστάσεων στις οποίες μπορείς να βρεθείς κατά τη διάρκεια της ζωής σου και ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της εξελικτικής σου εργασίας. Δεν έχω άλλο τρόπο να κάνω την περιγραφή, παρά με εικόνες (σ' αυτήν την περίπτωση, αλληγορίες). Αυτές, όπως μου φαίνεται, έχουν την αρετή να συγκεντρώνουν "οπτικά" πολύπλοκες καταστάσεις της ψυχής. Από την άλλη μεριά, η ιδιαιτερότητα να συνδέουν τέτοιες καταστάσεις σε αλυσίδα, σα να ήταν διαφορετικές στιγμές μίας ίδιας διαδικασίας, εισάγει μια παραλλαγή στις πάντα αποσπασματικές περιγραφές στις οποίες μας έχουν συνηθίσει εκείνοι που ασχολούνται μ' αυτά τα πράγματα.

1. Η πρώτη κατάσταση, στην οποία επικρατεί το μη-νόημα (εκείνο που αναφέραμε στην αρχή) θα ονομάζεται "διάχυτη ζωτικότητα". Όλα καθοδηγούνται από τις φυσικές ανάγκες, όμως αυτές συγχέονται συχνά με επιθυμίες και αντιφατικές εικόνες. Εκεί υπάρχει σκοτάδι στα κίνητρα και στα πεπραγμένα. Παραμένει κανείς σ' αυτήν την κατάσταση φυτοζωώντας, χαμένος ανάμεσα σε ευμετάβλητες μορφές. Από αυτό το σημείο μπορεί να εξελιχθεί μόνο μέσω δύο δρόμων: το δρόμο του θανάτου ή εκείνον της μεταλλαγής.
2. Ο δρόμος του θανάτου σου παρουσιάζει ένα χαοτικό και σκοτεινό τοπίο. Οι αρχαίοι γνώριζαν αυτό το πέρασμα και σχεδόν πάντα το τοποθετούσαν "κάτω από τη γη" ή μέσα στα αβυσσαλέα βάθη. Επίσης, κάποιιο επισκέφτηκαν αυτό το βασίλειο για να "αναστηθούν" μετά σε φωτεινά επίπεδα. Κατάλαβε καλά τούτο: "κάτω" από το θάνατο βρίσκεται η διάχυτη ζωτικότητα. Μερικές φορές ο ανθρώπινος νους σχετίζει τη θανατική αποσύνθεση με μετέπειτα φαινόμενα μεταμόρφωσης και επίσης, κάποιες φορές συνδέει τη διάχυτη κίνηση μ' εκείνη που προηγείται της γέννησης. Αν η κατεύθυνσή σου είναι της ανόδου, ο "θάνατος" σημαίνει μια ρήξη με την προηγούμενη φάση σου. Από το δρόμο του θανάτου κάποιος ανεβαίνει σε άλλη κατάσταση.
3. Φτάνοντας σ' αυτήν βρίσκουμε το καταφύγιο της οπισθοδρόμησης. Από εκεί ανοίγονται δύο δρόμοι: αυτός της μεταμέλειας κι εκείνος ο άλλος που πρώτα χρησίμευε για την ανάβαση, δηλαδή, ο δρόμος του θανάτου. Αν πάρεις τον πρώτο είναι γιατί η απόφασή σου τείνει να διακόψει με την προηγούμενη ζωή σου. Αν πας προς τα πίσω από το δρόμο του θανάτου ξαναπέφτεις στις αβύσσους με αυτήν την αίσθηση κλειστού κύκλου.
4. Όμως σου είπα ότι υπήρχε ακόμα ένα μονοπάτι για να ξεφύγεις από την αβυσσαλέα ζωτικότητα, ήταν εκείνο της μεταλλαγής. Αν διαλέξεις αυτόν το δρόμο είναι γιατί θέλεις να βγεις από τη δυσάρεστη κατάστασή σου, χωρίς

όμως να είσαι διατεθειμένος να εγκαταλείψεις μερικά από τα φαινομενικά οφέλη της. Είναι λοιπόν ένας ψεύτικος δρόμος, γνωστός ως “ζαβολιάρικος”. Πολλά τέρατα βγήκαν από τα βάθη αυτού του στρυφνού περάσματος. Αυτά θέλησαν να πάρουν με έφοδο τους ουρανούς χωρίς να εγκαταλείψουν τις κολάσεις και, γι’ αυτό, προέβαλαν στον ενδιάμεσο κόσμο ατέλειωτη αντίφαση.

5. Υποθέτω ότι, ανεβαίνοντας από το βασίλειο του θανάτου και μέσω της συνειδητής μεταμέλειάς σου, έχεις ήδη φτάσει στην κατοικία της τάσης. Δύο λεπτά υποστυλώματα στηρίζουν την κατοικία σου: η συντήρηση και η απογοήτευση. Η συντήρηση είναι ψευδής και ασταθής. Περπατώντας σε αυτήν αυταπατάσαι με την ιδέα της παραμονής, αλλά στην πραγματικότητα κατεβαίνεις γρήγορα. Αν πάρεις το δρόμο της απογοήτευσης η ανάβασή σου είναι επίπονη, αλλά η μοναδική-μη-ψευδής.
6. Από αποτυχία σε αποτυχία μπορείς να φτάσεις στην επόμενη στάση που ονομάζεται “κατοικία της παρέκκλισης”. Προσοχή στους δύο δρόμους που έχεις τώρα μπροστά σου: ή παίρνεις το δρόμο της αποφασιστικότητας που σε οδηγεί στη γένεση, ή παίρνεις εκείνον της μνησικακίας που σε κάνει να κατέβεις ακόμη μια φορά στην οπισθοδρόμηση. Εκεί βρίσκεσαι μπροστά στο δίλημμα: ή αποφασίζεις για το λαβύρινθο της συνειδητής ζωής (και το κάνεις με αποφασιστικότητα) ή οπισθοδρομείς μνησικάκος στην προηγούμενη ζωή σου. Είναι πολυάριθμοι αυτοί που, μην έχοντας κατορθώσει να ξεπεράσουν τον εαυτό τους, αποκόπτουν εδώ τις δυνατότητές τους.
7. Αλλά εσύ που ανέβηκες με αποφασιστικότητα βρίσκεσαι τώρα στην κατοικία που είναι γνωστή σα “γένεση”. Εκεί έχεις τρεις πόρτες: μια ονομάζεται “Πτώση”, η άλλη ονομάζεται “Απόπειρα” και η τρίτη “Υποβιβασμός”. Η Πτώση σε οδηγεί κατευθείαν στα βάθη και μόνο ένα εξωτερικό ατύχημα θα μπορούσε να σε σπρώξει προς αυτήν. Είναι δύσκολο να επιλέξεις αυτήν την πόρτα. Ενώ εκείνη του “Υποβιβασμού” σε οδηγεί έμμεσα στις αβύσσους, καθώς πηγαίνεις το δρόμο προς τα πίσω, σε ένα είδος πολυτάραχης σπείρας μέσα στην οποία συνεχώς επανεξετάζεις όλα όσα έχεις χάσει και όλα όσα έχεις θυσιάσει. Αυτή η εξέταση της συνείδησης που οδηγεί στον Υποβιβασμό, είναι σίγουρα μια λάθος εξέταση κατά την οποία υποτιμάς και αξιολογείς δυσανάλογα μερικά πράγματα που συγκρίνεις. Εσύ αντιπαραβάλλεις την προσπάθεια της ανόδου με εκείνα τα “οφέλη” που εγκατέλειψες. Αλλά αν κοιτάξεις από πιο κοντά τα πράγματα, θα δεις ότι δεν εγκατέλειψες τίποτα γι’ αυτόν το λόγο, αλλά για άλλους. Ο Υποβιβασμός αρχίζει μόλις παραποιήσεις τους λόγους που, όπως φαίνεται, ήταν άσχετοι με την ανάβαση. Εγώ ρωτώ τώρα: τι προδίδει το νου; Ίσως τα λάθος κίνητρα ενός αρχικού ενθουσιασμού; Ίσως η δυσκολία του εγχειρήματος; Ίσως η εσφαλμένη ανάμνηση των θυσιών που δεν υπήρξαν, ή που ωθήθηκαν από άλλες αιτίες; Εγώ σου λέω και σε ρωτώ τώρα: το σπίτι σου έχει καεί από καιρό. Γι’ αυτό αποφάσισες την ανάβαση, ή μήπως τώρα νομίζεις ότι αυτό κάηκε εξαιτίας της ανάβασης; Έριξες άραγε για

λίγο μια ματιά σ' αυτό που συνέβη στα άλλα σπίτια τριγύρω;... Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρέπει να διαλέξεις τη μεσαία πόρτα.

8. Ανέβα από τη σκάλα της Απόπειρας και θα φτάσεις σε έναν ασταθή θόλο. Από εκεί μετακινήσου κατά μήκος ενός στενού και ελικοειδούς διαδρόμου που θα αναγνωρίσεις ως “ευμεταβλητότητα” μέχρι να φτάσεις σε έναν πλατύ και κενό χώρο (σα μια εξέδρα) που φέρει το όνομα “ανοιχτός-χώρος-της-ενέργειας”.
9. Σε εκείνον το χώρο μπορεί να φοβηθείς από το έρημο και τεράστιο τοπίο και από την τρομακτική σιωπή εκείνης της νύχτας, της μετασηματισμένης από τεράστια ακίνητα αστέρια. Εκεί, ακριβώς πάνω απ' το κεφάλι σου, θα δεις καρφωμένη στο στερέωμα την υπαινικτική μορφή του Μαύρου Φεγγαριού... ένα παράξενο φεγγάρι σε έκλειψη, που στέκει ακριβώς απέναντι από τον Ήλιο. Εκεί πρέπει να περιμένεις την αυγή, υπομονετικά και με πίστη, γιατί τίποτε κακό δεν μπορεί να συμβεί αν παραμείνεις ήρεμος.
10. Θα μπορούσε να συμβεί σε μια τέτοια κατάσταση να θελήσεις να αποπειραθείς μια άμεση έξοδο από εκεί. Αν γίνει κάτι τέτοιο, θα μπορούσες να καταλήξεις να οδεύεις προς οπουδήποτε στα ψηλαφητά, αφού δεν περίμενες τη μέρα με σύνεση. Πρέπει να θυμάσαι ότι κάθε κίνηση εκεί (στο σκοτάδι) είναι λανθασμένη και γενικά ονομάζεται “αυτοσχεδιασμός”. Αν, ξεχνώντας αυτό που αναφέρω τώρα, αρχίσεις να αυτοσχεδιάζεις κινήσεις, να είσαι σίγουρος ότι θα παρασυρθείς από μια δίνη ανάμεσα σε μονοπάτια και κατοικίες ως το πιο σκοτεινό βάθος της διάλυσης.
11. Πόσο δύσκολο είναι να κατανοηθεί πως οι εσωτερικές καταστάσεις είναι αλυσοδεμένες η μία με την άλλη! Αν έβλεπες τι άκαμπτη λογική έχει η συνείδηση, θα αντιλαμβανόσουν ότι στην περιγραφόμενη κατάσταση όποιος αυτοσχεδιάζει στα τυφλά μοιραία αρχίζει να υποβιβάζει και να υποβιβάζεται, έπειτα εμφανίζονται σε αυτόν τα αισθήματα της απογοήτευσης και συνεχίζει πέφτοντας στη μνησικακία και το θάνατο, ώσπου επέρχεται η λησμονιά όλων εκείνων που μια μέρα κατόρθωσε να αντιληφθεί.
12. Αν στο πλάτωμα καταφέρεις να φτάσεις στην ημέρα, θα εμφανιστεί μπροστά στα μάτια σου ο ακτινοβόλος Ήλιος που θα σου φωτίσει για πρώτη φορά την πραγματικότητα. Τότε θα δεις ότι σε ολόκληρη την ύπαρξη ζει ένα Σχέδιο.
13. Είναι δύσκολο να πέσεις από κει, εκτός αν επιθυμείς να κατέβεις εθελοντικά σε πιο σκοτεινές περιοχές για να φέρεις το φως στα σκοτάδια.

Δεν είναι ωφέλιμο να αναπτύξω περισσότερο αυτά τα θέματα γιατί χωρίς εμπειρία εξαπατούν μεταφέροντας στο χώρο του φανταστικού το πραγματοποιήσιμο. Ας χρησιμεύσουν όσα ειπώθηκαν μέχρι εδώ. Αν αυτά που εξηγήθηκαν δε σου ήταν χρήσιμα,

σε τι θα μπορούσες να φέρεις ένσταση, αφού τίποτα δεν έχει βάση και λογική για το σκεπτικισμό, που είναι σαν την εικόνα ενός καθρέφτη, τον ήχο μιας ηχούς, τη σκιά μιας σκιάς.

XX. Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

1. Δώσε σημασία στους συλλογισμούς μου. Μέσα σε αυτούς δε θα έχεις να διαισθανθείς παρά μόνο αλληγορικά φαινόμενα και τοπία του εξωτερικού κόσμου. Όμως επίσης, μέσα σε αυτούς υπάρχουν πραγματικές περιγραφές του νοητικού κόσμου.
2. Ούτε πρέπει να πιστέψεις ότι οι “τόποι” απ’ όπου περνάς στο διάβα σου, έχουν κάποιο τύπο ανεξάρτητης ύπαρξης. Παρόμοια σύγχυση συσκοτίσε συχνά βαθιές διδασκαλίες και έτσι μέχρι σήμερα κάποιοι πιστεύουν ότι ουρανοί, κολάσεις, άγγελοι, δαίμονες, τέρατα, στοιχειωμένα κάστρα, μακρυνές πόλεις και άλλα ακόμη, έχουν ορατή πραγματικότητα για τους “φωτισμένους”. Η ίδια προκατάληψη, μα με ερμηνεία αντίστροφη, υιοθετήθηκε από τους σκεπτικιστές χωρίς σοφία, που θεώρησαν αυτά τα πράγματα απλές ψευδαισθήσεις ή παραισθήσεις από τις οποίες υπέφεραν εμπύρετα μυαλά.
3. Πρέπει να επαναλάβω λοιπόν, πως μέσα σε όλα αυτά πρέπει να κατανοήσεις, ότι πρόκειται για αληθινές, νοητικές καταστάσεις, αν και συμβολίστηκαν με αντικείμενα αντίστοιχα του εξωτερικού κόσμου.
4. Λάβε υπ’ όψιν σου όσα ειπώθηκαν και μάθε να ανακαλύπτεις την αλήθεια πίσω από τις αλληγορίες, που σε κάποιες περιπτώσεις παραπλανούν το νου, αλλά σε άλλες μεταφράζουν πραγματικότητες αδύνατες να κατανοηθούν χωρίς αναπαράσταση.

Όταν μίλησαν για τις πόλεις των θεών όπου θέλησαν να φτάσουν πολυάριθμοι ήρωες διαφόρων λαών, όταν μίλησαν για παραδείσους στους οποίους θεοί και άνθρωποι συμβίωναν σε πρωταρχική, μετασηματισμένη φύση, όταν μίλησαν για πτώσεις και κατακλυσμούς, ειπώθηκε μεγάλη εσωτερική αλήθεια.

Έπειτα οι λυτρωτές έφεραν τα μηνύματά τους και έφτασαν σε μας σε διπλή φύση, για να αποκαταστήσουν εκείνη τη νοσταλγική, χαμένη ενότητα. Τότε επίσης ειπώθηκε μια μεγάλη αλήθεια.

Ωστόσο, όταν όλα αυτά ειπώθηκαν τοποθετούμενα έξω από το νου, έγινε λάθος ή ειπώθηκε ψέμα.

Αντιστρόφως, όταν ο εξωτερικός κόσμος συγχέεται με το εσωτερικό βλέμμα το υποχρεώνει να διατρέξει καινούριους δρόμους.

Έτσι, σήμερα πετά προς τα άστρα ο ήρωας αυτής της εποχής. Πετά μέσα από περιοχές που προηγουμένως αγνοούνταν. Πετά μέχρι έξω από τον κόσμο του και, χωρίς να το ξέρει, ωθείται προς το εσωτερικό και φωτεινό κέντρο.

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Πραγματοποιείται μετά από αίτημα ενός συνόλου ατόμων.

Λειτουργός: Ο νους μου είναι ανήσυχος

Σύνολο: Ο νους μου είναι ανήσυχος

Λειτουργός: Η καρδιά μου ταραγμένη

Σύνολο: Η καρδιά μου ταραγμένη

Λειτουργός: Το σώμα μου σε ένταση

Σύνολο: Το σώμα μου σε ένταση

Λειτουργός: Χαλαρώνω το σώμα μου, την καρδιά μου και το νου μου.

Σύνολο: Χαλαρώνω το σώμα μου, την καρδιά μου και το νου μου.

Αν είναι δυνατόν, οι συμμετέχοντες είναι καθιστοί.

Ο Βοηθός σηκώνεται και παραθέτει μία Αρχή ή μία σκέψη από το Εσωτερικό Βλέμμα αναλόγως με τις περιστάσεις, προσκαλώντας σε διαλογισμό πάνω σε αυτήν.

Περνάνε λίγα λεπτά και τελικά ο Λειτουργός, όρθιος, διαβάζει αργά τις επόμενες φράσεις, σταματώντας σε κάθε μία από αυτές.

Λειτουργός: Χαλάρωσε ολοκληρωτικά το σώμα σου και ησύχασε το νου...

Κατόπιν, φαντάσου μία διάφανη και φωτεινή σφαίρα που κατεβαίνοντας ως εσένα, σταματά να ξεκουραστεί μέσα στην καρδιά σου...

Θα αναγνωρίσεις ότι η σφαίρα αρχίζει να μεταμορφώνεται σε μία αίσθηση που εξαπλώνεται μέσα στο στήθος σου...

Η αίσθηση της σφαίρας εξαπλώνεται απ' την καρδιά σου έως έξω από το σώμα, ενώ διευρύνεις την αναπνοή σου...

Στα χέρια σου και στο υπόλοιπο σώμα θα δοκιμάσεις καινούριες αισθήσεις...

Θα αντιληφθείς προοδευτικούς κυματισμούς και θα αναβλύσουν θετικά συναισθήματα και μνήμες ...

Άφησε να παραχθεί το πέρασμα της Δύναμης ελεύθερα. Αυτής της Δύναμης που δίνει ενέργεια στο σώμα και το νου σου...

Άφησε να εκδηλωθεί η Δύναμη σε σένα...

Προσπάθησε να δεις το φως της στα μάτια σου και μην την εμποδίζεις να ενεργεί από μόνη της...

Νιώσε τη Δύναμη και την εσωτερική της φωτεινότητα...

Άφησέ την να εκδηλωθεί ελεύθερα...

Βοηθός: Με αυτήν τη Δύναμη που λάβαμε, ας εστιάσουμε το νου στην εκπλήρωση αυτού που έχουμε πραγματικά ανάγκη...

*Τους προσκαλεί όλους να σταθούν όρθιοι για να πραγματοποιήσουν το Αίτημα.
Μετά περνάει λίγος χρόνος.*

Λειτουργός: Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά!

Σύνολο: Και για σένα επίσης, Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά.

ΕΠΙΒΟΛΗ

Πραγματοποιείται μετά από αίτημα ενός ή περισσότερων ατόμων. Λειτουργός και Βοηθός είναι όρθιοι.

Λειτουργός: Ο νους μου είναι ανήσυχος

Σύνολο: Ο νους μου είναι ανήσυχος

Λειτουργός: Η καρδιά μου ταραγμένη

Σύνολο: Η καρδιά μου ταραγμένη

Λειτουργός: Το σώμα μου σε ένταση

Σύνολο: Το σώμα μου σε ένταση

Λειτουργός: Χαλαρώνω το σώμα μου, την καρδιά μου και το νου μου.

Σύνολο: Χαλαρώνω το σώμα μου, την καρδιά μου και το νου μου.

*Λειτουργός και Βοηθός κάθονται αφήνοντας να περάσει λίγος χρόνος.
Ο Λειτουργός σηκώνεται όρθιος.*

Λειτουργός: Αν θέλεις να λάβεις τη Δύναμη πρέπει να κατανοήσεις ότι τη στιγμή της Επιβολής θα αρχίσεις να βιώνεις νέες αισθήσεις. Θα αντιληφθείς προοδευτικούς κυματισμούς και θα αναβλύσουν θετικά συναισθήματα και μνήμες. Όταν αυτό συμβεί, άφησε να παραχθεί το πέρασμα της Δύναμης ελεύθερα...

Άφησε τη Δύναμη να εκδηλωθεί σε σένα και μην την εμποδίζεις να ενεργεί από μόνη της...

Νιώσε τη Δύναμη και την εσωτερική της φωτεινότητα...

Άφησέ την να εκδηλωθεί ελεύθερα...

Αφού περάσει κάποιος χρόνος, ο Βοηθός σηκώνεται όρθιος.

Βοηθός: Όποιος επιθυμεί να λάβει τη Δύναμη, ας σηκωθεί όρθιος.

*Ο Βοηθός προσκαλεί, ανάλογα με τον αριθμό των συμμετεχόντων,
να παραμείνουν όρθιοι δίπλα στα καθίσματα ή να σχηματίσουν έναν κύκλο γύρω από το Λειτουργό.
Μετά από λίγο, ο Λειτουργός ξεκινάει την Επιβολή.
Ο Βοηθός, κατά περίπτωση, διευκολύνει τις μετατοπίσεις των συμμετεχόντων και, ανάλογα με την
περίσταση, συνοδεύει κάποιους ως τις θέσεις τους.
Αφού ολοκληρωθεί η Επιβολή, δίνεται λίγος χρόνος για να αφομοιωθεί η εμπειρία.*

Βοηθός: Με αυτήν τη Δύναμη που λάβαμε, ας εστιάσουμε το νου στην εκπλήρωση αυτού που έχουμε πραγματικά ανάγκη, ή ας εστιάσουμε το νου σε αυτό που κάποιος πολύ αγαπημένος έχει πραγματικά ανάγκη.

*Προσκαλεί όλους να σηκωθούν όρθιοι και να πραγματοποιήσουν σιωπηλά τα αιτήματά τους.
Σε κάποιες περιπτώσεις, κάποιος από τους συμμετέχοντες
διατυπώνει ένα Αίτημα για κάποιον παρόντα ή απόντα.*

Περνάει λίγος χρόνος.

Λειτουργός: Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά!

Σύνολο: Και για σένα επίσης, Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά.

ΕΥΕΞΙΑ

Γίνεται μετά από αίτημα ενός συνόλου ατόμων. Οι συμμετέχοντες, κατά το δυνατόν, είναι καθιστοί. Λειτουργός και Βοηθός όρθιοι.

Βοηθός: Συγκεντρωθήκαμε εδώ για να θυμηθούμε τα αγαπημένα μας πρόσωπα. Κάποια από αυτά έχουν δυσκολίες στη συναισθηματική τους ζωή, στις σχέσεις τους με τους άλλους ή στην υγεία τους. Προς αυτούς κατευθύνουμε τις σκέψεις μας και τις καλύτερες ευχές μας.

Λειτουργός: Εχουμε την πίστη ότι φτάνει ως αυτούς το αίτημά μας να έχουν ευεξία. Σκεφτόμαστε τα αγαπημένα μας πρόσωπα, αισθανόμαστε την παρουσία των αγαπημένων μας προσώπων και βιώνουμε την επαφή με τα αγαπημένα μας πρόσωπα.

Βοηθός: Ας πάρουμε λίγο χρόνο για να διαλογιστούμε πάνω στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν αυτά τα άτομα...

Δίνεται λίγος χρόνος ώστε οι συμμετέχοντες να μπορέσουν να διαλογιστούν.

Λειτουργός: Θα θέλαμε τώρα να κάνουμε να νιώσουν αυτά τα άτομα τις καλύτερες ευχές μας. Ένα κύμα ανακούφισης κι ευεξίας πρέπει να φτάσει ως αυτούς...

Βοηθός: Ας πάρουμε λίγο χρόνο για να τοποθετήσουμε νοητικά την κατάσταση της ευεξίας που επιθυμούμε για τα αγαπημένα μας πρόσωπα.

Δίνεται λίγος χρόνος ώστε οι συμμετέχοντες να μπορέσουν να συγκεντρώσουν το νου τους.

Λειτουργός: Θα ολοκληρώσουμε αυτήν την τελετή δίνοντας την ευκαιρία, σε όσους το επιθυμούν, να αισθανθούν την παρουσία εκείνων των πολύ αγαπημένων τους προσώπων τα οποία, ακόμα κι αν δεν είναι εδώ στο δικό μας χώρο και το δικό μας χρόνο, συνδέονται μαζί μας στην εμπειρία της αγάπης, της ειρήνης και της ζεστής χαράς...

Δίνεται λίγος χρόνος

Λειτουργός: Αυτό ήταν καλό για άλλους, ανακουφιστικό για εμάς και εμπνευστικό για τις ζωές μας. Ας τους χαιρετίσουμε όλους βυθισμένοι σε αυτήν τη ροή ευεξίας, την ενδυναμωμένη από τις καλές ευχές των παρευρισκομένων.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

*Τελετή ατομικής ή συλλογικής συμμετοχής.
Όλοι όρθιοι.
Λειτουργός και Βοηθός μπροστά στα παιδιά
και αυτά περιτριγυρισμένα από τους παρευρισκόμενους.*

Βοηθός: Αυτή η τελετή έχει σα στόχο να δώσει στα παιδιά δυνατότητα συμμετοχής στην κοινότητά μας.

Από παλιά, τα παιδιά έγιναν αντικείμενο τελετών όπως βαφτίσια, επιβολή ονόματος, κλπ. Μέσω αυτών αναγνωρίστηκε η αλλαγή κατάστασης, η αλλαγή μίας φάσης στο ανθρώπινο ον.

Υπήρχαν και υπάρχουν ορισμένες επίσημες τυπικές διαδικασίες μέσω των οποίων καταχωρείται η γέννηση, το μέρος που συνέβη, κλπ. Όμως η πνευματική υπέρβαση που συνοδεύει μία τελετή τέτοιου τύπου, δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με την ψυχρότητα των γραπτών πιστοποιητικών, αλλά σχετίζεται με την αγαλλίαση των γονέων και της κοινότητας όταν παρουσιάζουν τα παιδιά δημόσια.

Αυτή είναι μία τελετή μέσω της οποίας η κατάσταση των παιδιών αλλάζει καθώς μετατρέπονται σε συμμετέχοντες μιας κοινότητας, η οποία δεσμεύεται να αναλάβει την ευθύνη τους σε περίπτωση που ατυχείς συγκυρίες τα αφήσουν απροστάτευτα.

Σε αυτήν την τελετή ζητείται προστασία για τα παιδιά και η κοινότητα τα υποδέχεται σα νέους γιους και κόρες.

*Περνάει λίγος χρόνος και
ο Λειτουργός απευθύνεται ευγενικά προς τους παρευρισκόμενους.*

Λειτουργός: Ζητάμε προστασία για αυτά τα παιδιά

Βοηθός: Τα υποδεχόμαστε με αγαλλίαση και δεσμευόμαστε να τα προστατεύουμε.

Λειτουργός: Εγείρουμε τώρα τις καλύτερες ευχές μας... Ειρήνη και χαρά για όλους!

*Τοποθετεί ευγενικά ένα χέρι πάνω στο κεφάλι του κάθε παιδιού
και το φιλάει στο μέτωπο.*

ΓΑΜΟΣ

*Όλοι όρθιοι.
Ένα ή περισσότερα ζευγάρια.
Λειτουργός και Βοηθός μπροστά στα ζευγάρια.*

Βοηθός: Από τα μακρινά χρόνια οι γάμοι ήταν τελετές που άλλαζαν την κατάσταση των ατόμων.

Όταν κάποιος τελειώνει ή αρχίζει μία καινούρια φάση στη ζωή, συνηθίζεται να συνοδεύει αυτήν την κατάσταση με ένα ορισμένο τελετουργικό. Η προσωπική και κοινωνική ζωή μας συνδέεται με τελετουργικά λίγο ως πολύ αποδεκτά από τα έθιμα. Ο πρωινός χαιρετισμός μας είναι διαφορετικός από τον βραδυνό. Δίνουμε το χέρι σε έναν γνωστό, γιορτάζουμε τα γενέθλια, την ολοκλήρωση των σπουδών ή μία αλλαγή εργασίας. Τα αθλήματα μας συνοδεύονται από τελετουργικά και οι θρησκευτικές, κομματικές και πολιτικές τελετές μάς εισάγουν στην κατάσταση που αντιστοιχεί στην εκάστοτε περίπτωση.

Ο γάμος είναι μία σημαντική αλλαγή στην κατάσταση των ατόμων και σε όλα τα έθνη αυτό το γεγονός απαιτεί συγκεκριμένους νομικούς τύπους. Αυτό σημαίνει πως η συζυγική σχέση τοποθετεί τα δύο μέρη σε μία καινούργια κατάσταση όσον αφορά την κοινότητα και το Κράτος. Όμως, όταν ένα ζευγάρι εδραιώνει συζυγικούς δεσμούς το κάνει έχοντας στο νου του ένα καινούργιο στυλ ζωής, το κάνει με αίσθημα βαθύ και όχι με πνεύμα τυπικότητας.

Κατά συνέπεια, σε αυτήν την τελετή αλλαγής κατάστασης, υπάρχει η πρόθεση να εδραιωθεί ένας νέος και κατά το δυνατόν διαρκής δεσμός με ένα άλλο άτομο. Υπάρχει η επιθυμία να δεχθεί ο ένας από τον άλλον το καλύτερο και να δώσει στον άλλον το καλύτερο. Υπάρχει η πρόθεση να φτάσει ο δεσμός αυτός πιο μακριά, φέρνοντας στον κόσμο ή υιοθετώντας παιδιά.

Βλέποντας έτσι το γάμο, αποδίδουμε σημασία στη νομιμότητα του δεσμού, αλλά από την πνευματική και συναισθηματική έννοια, λέμε ότι μόνο οι σύζυγοι δίνουν νόημα σε αυτήν την τελετή.

Με άλλα λόγια: αυτή η τελετή φέρνει δύο ανθρώπους στην κατάσταση του να επιχειρήσουν μία νέα ζωή και είναι μέσω αυτής της τελετής που οι συμβαλλόμενοι πραγματοποιούν αυτήν τη βαθιά ένωση σύμφωνα με το πώς οι ίδιοι αισθάνονται.

Εμείς δεν παντρεύουμε, παρά αυτοί παντρεύονται μπροστά στην κοινότητά μας.

Λειτουργός: Και για να είναι σωστή και αληθινή αυτή η τελετή, ρωτάμε (απευθυνόμενος στο ένα μέλος του ζεύγους): Τι είναι για σένα αυτός ο γάμος;

Αυτός που ερωτήθηκε εξηγεί με δυνατή φωνή...

Λειτουργός (απευθυνόμενος στο άλλο μέλος): Τι είναι για σένα αυτός ο γάμος;

Αυτός που ερωτήθηκε εξηγεί με δυνατή φωνή...

Λειτουργός: Κατά συνέπεια αυτός ο γάμος θα είναι σύμφωνος με τις επιθυμίες που εκφράστηκαν και με τις πιο βαθιές προθέσεις. *(Χαιρετά στοργικά το/τα ζεύγος/η)*

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

*Αυτή είναι μία τελετή μεγάλης στοργικότητας
και απαιτεί από αυτόν που την πραγματοποιεί να δώσει το καλύτερο μέρος του εαυτού του.*

Η τελετή μπορεί να επαναληφθεί αν το ζητήσει ο ενδιαφερόμενος ή όσοι τον προσέχουν.

Ο Λειτουργός μόνος με τον ετοιμοθάνατο.

*Όποια κι αν είναι η φαινομενική κατάσταση διαύγειας ή έλλειψης συνείδησης του ετοιμοθάνατου,
ο Λειτουργός τον πλησιάζει μιλώντας του με απαλή, καθαρή φωνή και με παύσεις.*

Λειτουργός: Οι αναμνήσεις της ζωής σου είναι η κρίση των πράξεών σου. Μπορείς, σε λίγα λεπτά, να θυμηθείς πολλά από ό,τι καλύτερο υπάρχει μέσα σου. Θυμήσου λοιπόν, αλλά χωρίς ανησυχία και εξάγνισε τη μνήμη σου. Θυμήσου απαλά και ησύχασε το νου σου....

*Μένει σιωπηλός για λίγα λεπτά
ξαναπαίρνοντας στη συνέχεια το λόγο με τον ίδιο τόνο και ένταση.*

Αρνήσου τώρα το τρόμαγμα και την αποθάρρυνση...

Αρνήσου τώρα την επιθυμία της φυγής σε σκοτεινές περιοχές...

Αρνήσου τώρα την προσκόλληση στις αναμνήσεις...

Παράμεινε τώρα εσωτερικά ελεύθερος και με αδιαφορία προς το ονειροπόλημα του τοπίου...

.....

Πάρε τώρα την απόφαση της ανόδου...

Το αγνό Φως ακτινοβολεί στις κορφές των ψηλών οροσειρών και τα χιλιόχρωμα νερά κατεβαίνουν ανάμεσα σε μη αναγνωρίσιμες μελωδίες προς κρυστάλλινα οροπέδια και λιβάδια...

Μη φοβάσαι την πίεση του Φωτός που σε απομακρύνει από το κέντρο του κάθε φορά πιο δυνατά. Απορρόφησέ το σα να ήταν ένα υγρό ή ένας άνεμος γιατί μέσα σ' αυτό, σίγουρα, βρίσκεται η ζωή.

Όταν στη μεγάλη οροσειρά συναντήσεις την κρυμμένη πόλη, πρέπει να ξέρεις την είσοδο. Αλλά αυτό θα το ξέρεις τη στιγμή που η ζωή σου θα έχει μεταμορφωθεί. Τα τεράστια τείχη της είναι γραμμένα με μορφές, είναι γραμμένα με χρώματα, είναι "αισθητά"... Σε αυτήν την πόλη φυλάσσεται αυτό που έχει γίνει και αυτό που είναι να γίνει...

*Μένει για λίγο σιωπηλός,
ξαναπαίρνοντας στη συνέχεια το λόγο με τον ίδιο τόνο και ένταση.*

Είσαι συμφιλιωμένος...

Είσαι εξαγνισμένος...

Ετοιμάσου να μπεις στην πιο όμορφη Πόλη του Φωτός, σε αυτήν την πόλη που δεν έγινε ποτέ αντιληπτή από τα μάτια, ούτε ποτέ άκουσε το τραγούδι της ανθρώπινο αυτί...

Πήγαινε, ετοιμάσου να μπεις στο πιο όμορφο Φως...

ΘΑΝΑΤΟΣ

Λειτουργός: Η ζωή σταμάτησε σ' αυτό το σώμα. Πρέπει να κάνουμε μια προσπάθεια να διαχωρίσουμε στο νου μας την εικόνα αυτού του σώματος από την εικόνα του προσώπου που τώρα θυμόμαστε...

Αυτό το σώμα δε μας ακούει. Αυτό το σώμα δεν είναι το πρόσωπο που εμείς θυμόμαστε...

Όποιος δεν αισθάνεται την παρουσία άλλης ζωής, ξεχωριστής από το σώμα, ας αναλογιστεί ότι αν και ο θάνατος έχει παραλύσει το σώμα, οι δράσεις που πραγματοποίησε συνεχίζουν να ενεργούν και η επιρροή τους δε θα σταματήσει ποτέ. Αυτή η αλυσίδα των δράσεων που έθεσε σε κίνηση εν ζωή δε μπορεί να σταματήσει από το θάνατο. Πόσο βαθύς είναι ο διαλογισμός γύρω από αυτήν την αλήθεια, ακόμη κι αν δεν μπορούμε να κατανοήσουμε πλήρως τη μεταμόρφωση της μιας δράσης σε άλλη!

Κι όποιος νοιώθει την παρουσία άλλης, ξεχωριστής ζωής, ας αναλογιστεί παρομοίως, ότι ο θάνατος έχει μονάχα παραλύσει το σώμα, ότι ο νους έχει για άλλη μια φορά θριαμβευτικά απελευθερωθεί και ανοίγει το δρόμο προς το Φως...

Όποια κι αν είναι η άποψή μας, ας μη θρηνούμε τα σώματα. Καλύτερα ας διαλογιστούμε πάνω στη ρίζα των πιστεύω μας και μια απαλή και σιωπηλή χαρά θα φτάσει ως εμάς...

Ειρήνη στην καρδιά, φως στην κατανόηση.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

*Η Αναγνώριση είναι μία τελετή συμπερίληψης στην Κοινότητα.
Συμπερίληψη λόγω κοινών εμπειριών,
λόγω ιδανικών, στάσεων και διαδικασιών που μοιράζονται τα μέλη.*

*Πραγματοποιείται με αίτημα ενός συνόλου και μετά από μια Λειτουργία.
Αυτοί που θα συμμετέχουν θα πρέπει να διαθέτουν το γραπτό κείμενο.*

Λειτουργός και Βοηθός είναι όρθιοι.

Βοηθός: Η πραγματοποίηση αυτής της τελετής ζητήθηκε από εκείνα τα άτομα που επιθυμούν να συμπεριληφθούν ενεργά στην Κοινότητά μας. Εδώ θα εκφραστεί μία προσωπική και συνολική δέσμευση για να εργαστούμε για τη βελτίωση της ζωής του καθενός και τη βελτίωση της ζωής του διπλανού μας.

Ο Βοηθός καλεί όσους θέλουν να δώσουν τη μαρτυρία να σηκωθούν όρθιοι.

Λειτουργός: Ο πόνος και η οδύνη που βιώνουμε τα ανθρώπινα όντα θα οπισθοχωρήσουν αν προχωρήσει η καλή γνώση, όχι η γνώση στην υπηρεσία του εγωισμού και της καταπίεσης.

Η καλή γνώση οδηγεί στη δικαιοσύνη.

Η καλή γνώση οδηγεί στη συμφιλίωση.

Η καλή γνώση οδηγεί επίσης στην αποκρυπτογράφηση του ιερού στα βάθη της συνείδησης.

Βοηθός (και σύνολο όσων επιμαρτυρούν, διαβάζοντας): Θεωρούμε το ανθρώπινο ον ως τη μέγιστη αξία, πιο πάνω από το χρήμα, το Κράτος, τη θρησκεία, τα πρότυπα και τα κοινωνικά συστήματα.

Προωθούμε την ελευθερία της σκέψης.

Προασπίζομαστε την ισότητα των δικαιωμάτων και την ισότητα των ευκαιριών για όλους τους ανθρώπους.

Αναγνωρίζουμε και ενθαρρύνουμε τη διαφορετικότητα στα έθιμα και τους πολιτισμούς.

Εναντιωνόμαστε σε κάθε διάκριση.

Καθαγιάζουμε τη δίκαιη αντίσταση ενάντια σε κάθε μορφή βίας, φυσικής, οικονομικής, φυλετικής, θρησκευτικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής και ηθικής.

Λειτουργός: Από την άλλη πλευρά, όπως κανείς δεν έχει δικαίωμα να διακρίνει τους άλλους για τη θρησκεία τους ή τη μη θρησκευτικότητά τους, αξιώνουμε για εμάς το δικαίωμα να διακηρύττουμε την πνευματικότητά μας και την πίστη μας στην αθανασία και στο ιερό.

Η δική μας πνευματικότητα δεν είναι η πνευματικότητα της προκατάληψης, δεν είναι η πνευματικότητα της αδιαλλαξίας, δεν είναι η πνευματικότητα του δόγματος, δεν είναι η πνευματικότητα της θρησκευτικής βίας. Είναι η πνευματικότητα που ξύπνησε από το βαθύ ύπνο για να θρέψει τους καλύτερους πόθους των ανθρώπων.

Βοηθός (και σύνολο όσων επιμαρτυρούν, διαβάζοντας): Θέλουμε να δώσουμε συνοχή στις ζωές μας φροντίζοντας να ταυτιστούν αυτά που σκεφτόμαστε, αισθανόμαστε και πράττουμε.

Επιθυμούμε να ξεπεράσουμε την κακή συνείδηση αναγνωρίζοντας τις αποτυχίες μας.

Φιλοδοξούμε να πείσουμε και να συμφιλιώσουμε.

Δεσμευόμαστε να πραγματοποιούμε όλο και περισσότερο αυτόν τον κανόνα που μας υπενθυμίζει “να φερόμαστε στους άλλους όπως θέλουμε να μας φέρονται”.

Λειτουργός: Ας ξεκινήσουμε μία νέα ζωή.

Ας αναζητήσουμε μέσα μας τα σημάδια του ιερού και ας φέρουμε σε άλλους το μήνυμά μας.

Βοηθός (και σύνολο όσων επιμαρτυρούν, διαβάζοντας): Σήμερα ας ξεκινήσουμε την ανανέωση της ζωής μας. Ας ξεκινήσουμε αναζητώντας τη νοητική ειρήνη και τη Δύναμη που μας δίνει χαρά και πεποίθηση. Κατόπιν, ας πάμε ως τα πιο κοντινά άτομα για να μοιραστούμε μαζί τους ό,τι μεγάλο και καλό μάς συνέβη.

Λειτουργός: Για όλους, Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά.

Βοηθός (και όλοι οι παρευρισκόμενοι): Και για σένα, Ειρήνη, Δύναμη και Χαρά.

ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ

*Αν νομίζεις ότι η ζωή σου τελειώνει με το θάνατο,
αυτό που σκέφτεσαι, αισθάνεσαι και πράττεις δεν έχει νόημα.
Τα πάντα καταλήγουν στη μη συνοχή, στην αποσύνθεση.*

*Αν νομίζεις ότι η ζωή σου δεν τελειώνει με το θάνατο,
πρέπει να ταυτίζεται αυτό που σκέφτεσαι με αυτό που αισθάνεσαι
και αυτό που πράττεις.
Τα πάντα θα πρέπει να προχωρούν προς τη συνοχή,
προς την ενότητα.*

*Αν είσαι αδιάφορος στον πόνο και την οδύνη των άλλων,
κάθε βοήθεια που ζητάς δε θα δικαιολογείται.*

*Αν δεν είσαι αδιάφορος στον πόνο και την οδύνη των άλλων
θα πρέπει να φροντίσεις να ταυτίζονται όσα αισθάνεσαι
με όσα σκέφτεσαι και πράττεις για να βοηθάς τους άλλους.*

*Μάθε να φέρεσαι στους άλλους
με τον τρόπο που θέλεις να σου φέρονται.*

*Μάθε να ξεπερνάς τον πόνο και την οδύνη
σε σένα, στο διπλανό σου και στην ανθρώπινη κοινωνία.*

*Μάθε να αντιστέκεσαι στη βία
που υπάρχει μέσα σου και έξω από εσένα.*

*Μάθε να αναγνωρίζεις τα σημάδια του ιερού
μέσα σου και έξω από εσένα.*

*Μην αφήνεις να περνάει η ζωή σου χωρίς να αναρωτιέσαι
“ποιος είμαι;”*

*Μην αφήνεις να περνάει η ζωή σου χωρίς να αναρωτιέσαι
“προς τα πού πηγαίνω;”*

Μην αφήνεις να περνάει μια μέρα χωρίς να απαντάς ποιος είσαι.

*Μην αφήνεις να περνάει μια μέρα
χωρίς να απαντάς προς τα πού πηγαίνεις.*

*Μην αφήνεις να περνάει μια μεγάλη χαρά
χωρίς να ευχαριστείς μέσα σου.*

*Μην αφήνεις να περνάει μια μεγάλη λύπη χωρίς να αξιώνεις
από μέσα σου εκείνη τη χαρά που έμεινε φυλαγμένη.*

*Να μη φαντάζεσαι ότι είσαι μόνος στο χωριό, στην πόλη σου, πάνω
στη Γη ή στους άπειρους κόσμους.*

*Να μη φαντάζεσαι ότι είσαι αλυσοδεμένος σε αυτόν το χώρο
και σε αυτόν το χρόνο.*

Να μη φαντάζεσαι ότι με το θάνατό σου δαιωνίζεται η μοναξιά.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σημείωμα από τους εκδότες	2
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ	3
I. Ο Διαλογισμός	4
II. Διάθεση για Κατανόηση	5
III. Το Μη-Νόημα	6
IV. Η Εξάρτηση	7
V. Υποψία του Νοήματος	8
VI. Ύπνος και Αφύπνιση	9
VII. Παρουσία της Δύναμης	10
VIII. Έλεγχος της Δύναμης	11
IX. Εκδηλώσεις της Ενέργειας	12
X. Φανέρωμα του Νοήματος	13
XI. Το Φωτεινό Κέντρο	14
XII. Οι Ανακαλύψεις	15
XIII. Οι Αρχές	16
XIV. Ο Οδηγός του Εσωτερικού Δρόμου	18
XV. Η Εμπειρία της Ειρήνης και το Πέρασμα της Δύναμης	20
XVI. Προβολή της Δύναμης	22
XVII. Απώλεια και Καταπίεση της Δύναμης	23
XVIII. Δράση και Αντίδραση της Δύναμης	25
XIX. Οι Εσωτερικές Καταστάσεις	26
XX. Η Εσωτερική Πραγματικότητα	30
Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ	32
Λειτουργία	33
Επιβολή	35
Ευεξία	37
Προστασία	38
Γάμος	39
Συμπαράσταση	41
Θάνατος	43
Αναγνώριση	44
ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ	47
Περιεχόμενα	51